

— Не трэба пра мяне пісаць, — у замяшанні гаворыць Таццяна Трафімаўна. — Нічога незвычайнага ў біяграфіі няма, а як ва ўсіх. Такіх людзей, як Таццяна Трафімаўна, раней, можна сказаць, не заўважалі ў пагоні за рапартамі аб перамогах, рознымі лозунгамі і заклікамі. А яны жылі і жывуць звычайным жыццём чалавека-працаўніка.

Нарадзілася Таццяна ў вёсцы Баханы ў мнагадзетнай сялянскай сям'і. Бацька Бацюшкін Трафім Сцяфанавіч некаторы час працаваў лесніком, а потым быў калгаснікам мясцовага калгаса «Чырвоны маяк», а маці Лукер'я Захараўна шмат гадоў адпрацавала паляводам. Як і ўсе мнагадзетныя сем'і, сям'я Бацюшкіных была працалюбівай, дружнай. Вялі сваю падсобную гаспадарку. Дзеці ва ўсім стараліся дапамагчы бацькам.

Закончыла дзесяць класаў... Марыла аб будучай вучобе. Але лёс распарадзіўся па-іншаму. Таццяна едзе ў Мінск.

Уладкавалася працаваць у дзіцячы сад. Але прабывала там нядоўга: два гады. Па сямейных абставінах вярнулася ў родныя мясціны. Пайшла працаваць у пракуратуру сакратар-машыністкай. Паступова навучылася машынапісу. Але тут работа была часовай.

Праз некаторы час стала працаваць у школе-інтэрна-

рабнік, — расказвае завуч школы-інтэрната Тамара Фядотаўна Паседзька. — Калі б не звярнуліся да яе з якімі-небудзь пытаннямі, на ўсе дасць грунтоўныя адказы. Любіць сваю работу. Неаднаразова прэміравалася, мае граматы ад адміністрацыі школы.

У яе добры голас. Пастаянна ўдзельнічае ў мастац-

так і дома будзе парадак. І гэта так.

Жывуць Таццяна Трафімаўна і муж яе Сяргей Іванавіч у доме, які ў свой час ім выдзеліла Хоцімскай МПМК-276. Сяргей Іванавіч працаваў там электрарваршчыкам. Зараз, у сувязі з хваробай, ён часова не працуе. Будаваў дом сваімі сіламі.

Звычайная біяграфія

це рахункаводам-касірам.

У кола яе абавязкаў уваходзіла: афармленне працоўных кніжак, улік бацькоўскай платы за ўтрыманне дзяцей у школе і шмат чаго іншага.

Але з усім гэтым Таццяна спраўлялася. Заўсёды на рабочым месцы ў яе быў парадак, дакументацыя вялася акуратна і правільна. Нават прадстаўнікі кантрольна-рэвізійнага ўпраўлення горада Магілёва ніколі не рабілі заўваг на конт вядзення ^{і бы} прававодства. Ды і з ^{іх} дырэктары школы на Таццяну Трафімаўну нараканняў няма.

— Таццяна Трафімаўна зараз у нас на пасадзе сакратар-машыністкі. — Яна адзыхліва і добрасумленна

кай самадзейнасці.

Некалькі гадоў запар Таццяну Трафімаўну калектыву школы выбірае ў прафком. Таму што ўсе ведаюць яе як добрага таварыша на працы і сумленнага чалавека.

Адчуваюць дабрату гэтай жанчыны і вучні школы. Часценька бягуць «да цёткі Тані», як яны яе завуць, параіцца, расказаць пра сваю бяду, або падзяліцца дзіцячай радасцю. І для кожнага знойдзе жанчына добрае слова. А за доўгія гады работы (а хутка ўжо і юбілей -- 20 год), дзеці якіх толькі лёсаў не вучыліся ў школе.

У народзе так кажуць, калі на рабоце ва ўсім трымае парадак чалавек,

У доме -- чысціня і парадак. Таццяна Трафімаўна добрая гаспадыня. Усё ў яе атрымліваецца: і кансерваванне, і варэнне зварыць добрае. Нават настаўнікі школы бяруць у яе рэцэпты прыгатавання.

Дзеці ў іх ужо дарослыя. Старэйшы сын Леанід працуе ў райагпрапрамтэхніцы, мае сваю сям'ю, дочку. А малодшы Сяргей -- зараз студэнт: вучыцца пасля службы ў арміі ў Рослаўскім тэхнікуме чыгуначнага транспарту.

За работай, дамашнімі клопатамі хутка ляціць час. Але ўсёроўна Таццяна Трафімаўна знаходзіць час наведваць маці, дапамагчы ёй. Вось такая звычайная біяграфія. **Н. КАЦЯШОВА**